

מ"ת 5619/04/19 - מדינת ישראל נגד מורן גוביר (עציר)

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 5619-04-19 מדינת ישראל נ' גוביר(עציר)
תיק חיצוני: 13085/2019

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי

מבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ מתמחה ישראל חזן

נגד

משיב מורן גוביר (עציר) ע"י ב"כ עו"ד קוצר

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גניבת רכב בניגוד לסעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז 1977 נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה ונהיגה רשלנית בניגוד לסעיפים 10(א) ו- 62(2) לפקודת התעבורה נוסח חדש תשכ"א 1961, אי שמירת רווח, אי מסירת פרטים לנפגעי תאונה וגרימת תאונת דרכים בניגוד לתקנות 144(א)(3), 49(ב) ו- 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א 1961 ונהיגה ללא כיסוי ביטוחי בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, התש"ל 1970.

3. על פי עובדות כתב האישום ביום 23.3.19 התקשר המשיב למתלון וביקש להיפגש עימו. המתלון הגיע עם רכבו, המשיב ביקש ממנו לצאת מהרכב, המתלון יצא כשהרכב נותר מונע, המשיב נכנס לרכב והתיישב בכסא הנהג, המתלון הצליח לכבות את המנוע וניסה לקחת המפתח, אך המשיב מנע זאת ממנו בכך שדחף אותו ונסע מהמקום ובכך גנב את הרכב. המשיב נהג ברכב כשהוא בלתי מורשה לנהיגה וללא כיסוי ביטוחי, המשיב לא שמר רווח מהרכב שלפניו, התנגש עם הרכב הגנוב ברכב שלפניו וגרם לתאונת דרכים שתוצאתה נזק לשני כלי הרכב וחבלות של ממש לנהג המעורב ולנוסעת ברכבו. המשיב התקשר למתלון, סיפר לו שעשה תאונה, ביקש ממנו את הקוד של הרכב. המתלון סירב. המשיב מסר לנהג המעורב פרטים שאינם נכונים ועזב את מקום התאונה.

למחרת היום, ביום 24.3.19 הגיעו שוטרים לביתו של המשיב וביקשו שיתלווה אליהם לתחנת המשטרה. המשיב הכניס

לפיו דבר החשוד כסם, עם התנגדות השוטרים המשיב ירק את הסם. בתחנת המשטרה קילל המשיב את השוטר ורדי:
"יא מזדיין בן שרמוטה, בן זונה."
4. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בהסתייגות מסוימת.

5. לדבריו, אין ראיות לכך שהרכב נגנב אלא הרכב נלקח בהסכמת בעליו, בעליו של הרכב הוא גיסו של המשיב.
ב"כ המשיב הפנה לגרסאות הסותרות של בעל הרכב בעניין נסיבות הגעת הרכב אל המשיב. עוד טען כי אין ראיות
הקושרות את המשיב לנהיגה ברכב בשעת התאונה. הנהג המעורב לא זיהה את המשיב.

6. ב"כ המבקשת טענה כי המתלונן בהודעתו השנייה מסביר את הסיבה שמסר גרסה שקרית בהודעתו הראשונה.
לדבריה זה נבע מרצונו של המתלונן להגן על המשיב בשל הקרבה המשפחתית ביניהם ולא מתוך רצון להפלילו,
כפי שטען ב"כ המשיב.

7. לגבי עצם נהיגת המשיב ברכב בשעת התאונה, הפנתה ב"כ המבקשת להודעתה של ענת אספורמס, אשר
הגיעה למקום התאונה, ואספה את המשיב כשהוא כבר מעט מרוחק ממקום התאונה. ב"כ המבקשת הפנתה
לשיחת הטלפון בין המשיב למתלונן, שיחה שגם הגב' אספורמס היתה עדה לה. לדבריהם המשיב סיפר להם שהיה
מעורב בתאונה.

8. לאור המחלוקת הראייתית לקחתי את התיק לעיוני.

9. בתיק הודעתו של שי בן דוד, (להלן - המתלונן) מיום 24.3.19 בשעה 16:06 (מסמך 1). הוא בעל רכב
השברולט בו נהג המשיב. לדבריו הגיע לתת שירותי התקנת טלויזיות ללקוח, לא מצא חניה, העמיד את הרכב
מונע ברחוב יהודה הלוי באשדוד, פרק את כלי העבודה שלו, העביר את הכלים ללקוח ושמע את הדלת של רכבו
נטרקה. אחר כך הסתובב לעבר הרכב וראה שהרכב נעלם. חבר שלו יוסי היה עם רכב מאחוריו, הוא עלה עם יוסי
לרכב וניסה לעקוב אחר רכבו שנגנב אך איבד עימו קשר עין. לדבריו התקשרו אליו מהמשטרה להגיד לו שרכבו
עשה תאונה ברמלה. לדבריו לא נתן את רכבו לאיש, לא ראה מי גנב את רכבו ולא מכיר אותו. לדבריו היה בתא
הכפפות כסף בסך 1000 ₪ שנגנב.

10. בתיק הודעתו של המתלונן מיום 24.3.19 בשעה 17:10 (מסמך 2), המתלונן נחקר באזהרה בחשד למסירת
הודעה כוזבת. לדבריו המשיב ביקש ממנו להתקין לו טלויזיות, הוא הגיע והמשיב אמר לו להגיע לקניון לב אשדוד.
ביקש ממנו לצאת מהרכב, ביקש שיבדוק את שרשרת אופניו, ואז כשהמתלונן יצא מהרכב המשיב נכנס, המתלונן
הצליח לכבות את המנוע אך לא הצליח לקחת את המפתחות. המשיב דחף אותו כדי להרחיקו מהרכב. המשיב
הניע את רכבו ועזב את המקום. המשיב נראה מסטול. המתלונן ניסה לרדוף אחר המשיב כשהוא רכוב על אופניו
של המשיב. המתלונן התקשר לאחותו, עינת ושניהם ניסו להשיג את המשיב, אך ללא הצלחה. לאחר כשעה
התקשר אליו עומר אפגני שהוא הבעלים הרשום של הרכב ואמר לו שרכבו ברמלה. (עומר מכר את רכב
השברולט למגרש של אלי איטה והמתלונן קנה הרכב מהמגרש). המתלונן זיהה את המשיב. הוא מכיר אותו היטב.

אחותו נשואה לאחיו של המשיב. הוא לא סיפר את האמת בהודעתו הראשונה כי לא רצה להסתכסך עם משפחתו. לדבריו הגיע לרמלה עם אחותו ענת. פגש שם את נהג הרכב המעורב.

11. בתיק הודעתו של המתלון מיום 26.3.19 (מסמך 11). לא הבחין במשיב במקום התאונה. לא ראה שהמשיב נכנס לרכב של אחותו, רק לאחר מכן אחותו סיפרה לו על כך. לא זוכר מה המשיב לבש, למיטב זכרוננו קפוצ'ון בצבע כהה. את האופנים של המשיב הוא קיפל לתוך רכבה של אחותו. לא יודע מה עלה בגורלם של האופניים.

12. בתיק הודעתו של המתלון מיום 28.3.19 (מסמך 15). לדבריו הגיע להגיש תלונה כי לאחר התאונה וגניבת הרכב הבין שהוא בבעיה. לדבריו לא מסר כי המשיב הוא שגנב את הרכב כי פחד ממנו. לא רצה להסתבך איתו. אחר כך הבין שהוא לא יכול לשקר יותר וסיפר את האמת. לדבריו המשיב התקשר אליהם ואמר שעשה תאונה בסביבות רמלה. לדבריו המשיב לא איים עליו ולא אמר לו למסור גרסה שקרית, הוא אבל חשש להסתבך אינו כי הוא לא יודע למה הוא מסוגל. הוא משוגע.

13. בתיק הודעתו של המתלון מיום 31.3.19 (מסמך 17) חזר על דבריו כי המשיב גנב את רכבו, התקשר אליו לאחר התאונה, מסר שעשה תאונה, ביקש ממנו את קוד הרכב אך המתלון סירב לתת לו את הקוד. המתלון הגיש את התלונה במשטרה כי במקום התאונה אמרו לו שעליו להגיש תלונה. לא זוכר מי הנחה אותו להגיש תלונה - אולי השוטרים.

14. בתיק הודעתה של ענת אספורמס מיום 25.3.19 (מסמך 4), אחותו של המתלון. סיפרה שאחיה התקשר סיפר לה שהלך להתקין טלוויזיה למשיב, כשיצא מהרכב המשיב נכנס לרכבו, המתלון התווכח איתו ואמר לו להחזיר לו את הרכב והמשיב אמר לו שעוד דקה הוא חוזר ונסע עם הרכב. ענת סיפרה שהיא בת הזוג של אחיו של המשיב. היא ניסתה להתקשר למשיב הרבה פעמים. לא ניתן היה להשיגו. 20 דקות לאחר מכן אחיה הגיע אליה והם ניסו לחפש את המשיב ברחבי אשדוד. לא מצאו אותו, ואז התקשרו לאחיה ואמרו לו שעשו תאונה עם רכבו בצומת רמלה. הם הגיעו לשם וראו רכב משטרה ליד רכבו של אחיה, הם ראו במקום רכב נוסף שנפגע וגם את בעל הרכב הנוסף, שסיפר להם שהמשיב החליף איתם כמה מלים וברח מהמקום. לדבריה החנתה את רכבה ברמלה, קרוב למקום התאונה. לא נעלה אותו ופתאום מרחוק הבחינה במשיב נכנס לרכבה. היא ביקשה ממנו לצאת אך הוא סירב. לדבריה הוא היה משוגע, עצבני, בקריז, והיא מהלחץ החזירה אותו לאשדוד כשאחיה נשאר ברמלה. היא לא דיווחה למשטרה שהמשיב נכנס לרכבה בגלל שפחדה ממנו. היא לא רצתה להסתבך איתו. בדרך שאלה אותו למה לקח לאחיה את האוטו והוא ענה לה שלא עשה כלום. היא לא יודעת מדוע נסע לרמלה. היא החזירה אותו לאשדוד. היא יודעת שהוא משתמש בסמים. כשהיה ברכב נראה לה בקריז או מסטול. היא מפחדת לעשות איתו עימות.

15. בתיק הודעתה של ענת אספורמס מיום 26.3.19 (מסמך 13). לדבריה אחיה הגיע אליה עם אופניו של המשיב, את האופניים הוא שם ברכבה במושב האחורי. כשהמשיב ירד באשדוד, הוא לקח איתו את אופניו.

16. בתיק הודעתה של ענת אספורמס מיום 28.3.19 (מסמך 16). לדבריה היתה ברכב עם המתלון ושמעה את שיחת הטלפון של המשיב עם המתלון. שמעה את המשיב אומר שהוא ברמלה ועשה תאונה. הטלפון היה על דיבורית. היא שמעה את המשיב צועק למתלון שהוא עשה תאונה וביקש ממנו את הקוד לרכב. המתלון סירב

לתת לו. ואז המשיב ניתק. לדבריה בעת שהחזירה את המשיב לאשדוד אמר לה "מה כולו לקחתי את האוטו לנסוע לרמלה" וגם אמר לי שישלם למתלון על הנזק שנגרם לו. היא מפחדת לעשות איתו עימות כי היא יודעת למה הוא מסוגל. הוא "לא סופר אף אחד".

17. בתיק הודעותיהם של הבעלים הקודמים של רכבו של המתלון:

הודעתו של סורן אקופיאן. (מסמך 5) הוא קנה את רכב השברולט מעופר אפגאני ומכר לאלי איטה. התקשרו אליו אחרי התאונה, הוא הגיע למקום, פגש את הנהג המעורב, התקשר למתלון, והמתלון אמר לו שגנבו לו את הרכב. הודעתו של אלי יטח (מסמך 6) מאשר שהרכב נמכר למתלון. לדבריו קיבל טלפון מבעל הרכב שאמר לו על התאונה והוא גם קיבל שיחת טלפון מהמתלון התקשר שסיפר לו שרכבו נגנב, שיצא להתקנה, השאיר הרכב מונע והרכב נגנב. הוא לא שמע מעבר לכך פרטים לגבי גניבת הרכב ומי נהג בו בעת התאונה.

18. בתיק הודעתו של מאיר רוזנצוויג (מסמך 7), נהג הרכב המעורב. לדבריו, עת עצר רכבו בכניסה לצומת כשהאור ברמזור בכיוונו אדום, התנגש בו רכב השברולט המעורב אשר הגיע מאחוריו. לדבריו הנהג הפוגע ישב ברכב ונראה מסומם. הוא זז מוזר כל הזמן, לא מרוכז, עשה תנועות פראיות, התנהג בצורה לא שקולה. לא היה לו ריח של אלכוהול. הוא היה מגולח, פנים קצת מאורכות. הנהג המעורב ביקש את פרטיו, הנהג הפוגע יצא מהרכב, התקשר למישהו, שיחת הטלפון לוותה בצעקות, אחר כך אשתו של הנהג המעורב אמרה שתתקשר למשטרה והמשיב מסר לה ששמו אבי זהבי, מספר תעודת זהות וטלפון נייד. אחר כך המשיב ברח מהמקום. הנהג המעורב סיפר שהמתלון הגיע למקום עם אחותו. שאל לשלומם. אמר שהוא בעל הרכב ורכבו נגנב. מסר להם את שמו ותעודת הזהות שלו. גם סורן הבעלים הרשום הגיע למקום ומסר להם פרטים. הנהג המעורב סיפר ששוחח עם המשיב 10 דקות ויוכל לזהותו. נגרם לו נזק לרכב. שווי רכבו 18,000 ₪. כמו כן נחבל בגופו. בתיק תעודה רפואית על שמו (מסמך ל).

בתיק דוח מסדר זיהוי תצלומים שנערך לנהג המעורב (מסמך ל"א). הנהג המעורב לא זיהה את המשיב כמי שנהג, אלא אדם אחר. אותו אחר נחקר (מסמך 9), ואף אשתו נחקרה (מסמך 10), השניים הכחישו כל מעורבות לתאונה.

19. בתיק הודעתה של אילה רותי רוזנצוויג (מסמך 8) נהגת הרכב המעורב. לדבריה עת עמדו ברמזור, הרכב המעורב פגע בחלק אחורי של רכבם. נגרמו לה חבלות. (בתיק תעודה רפואית על שמה (מסמך ל). היא לא ממש ראתה את הנהג הפוגע. לא תוכל לזהותו. הנהג היה לבד ברכב. כשהבינה מבעלה שהוא לא רוצה למסור פרטים החלה להתקשר למשטרה ואז הנהג הפוגע אמר לה "באמא שלי מה משטרה.." והבטיח לבוא אליהם לביתם למחרת בבוקר לסגור את העניינים.

20. בתיק דוחות עימות מיום 26.3.19 ו- 31.3.19 ומזכרים של השוטרים זלויצקי ומימוני (מסמכים ל"ד, מ"ב-מ"ד)) לפיו ערכו עימות בין המשיב למתלון, ברגע שהמתלון הוכנס לחדר המשיב החל להתפרע ולצעוק ולקלל את המתלון. לא איפשר למתלון לדבר. כל הזמן צעק וקילל. השוטרים ראו שהמתלון מפוחד והוציאו אותו מחדר החקירות.

21. בתיק מסמך ממשד הרישוי (מסמך מ') המלמד כי למשיב אין רישיון נהיגה.

22. בתיק דוחות פעולה של שוטרים שהגיעו למקום התאונה (מסמכים כ"ט, ג, ד).

23. בתיק דוח מז"פ ומסמך המלמד על זיהוי טביעות אצבע של המשיב מחלון הנהג של רכב השברולט (מסמכים כ"ג- כ"ד).

24. בתיק מזכרים של השוטרים חן ורדי, רועי מזרחי, (מסמכים ח-י) הנ"ל הגיעו לביתו של המשיב כדי לעצרו, הבחינו במשיב שוכב במיטה כשעיניו עצומות, היד הימנית בכיס. המשיב זרק משהו מהכיס (עטיפה של מדבקת מורפיום) הכניס דבר מה לפיו, השוטרים מנעו ממנו לבלוע את הדבר. אזקו אותו. והוא החל לקלל אותם "יא מזדיין יא בן שרמוטה, בן זונה".

25. בתיק הודעתו של המשיב מיום 24.3.19 (מסמך 3). לא זכר שום פרט, לא היכן היה, אף לא זכר אם אי פעם הוציא רישיון נהיגה. לכל השאלות שנשאל ענה לא זוכר, למעט לעניין הרכב שהכחיש ששדד רכב מאדם אחר.

26. בתיק הודעתו של המשיב מיום 26.3.19 (מסמך 12). מכחיש ששדד את הרכב. טען כי לקח את הרכב מגיסו, ברשות גיסו. לדבריו אמר לגיסו שנוסע לדקה להביא קריסטל. לדבריו המתלונן ביקש להריח איתו קריסטל. הוא נתן למתלונן את אופניו. לדבריו המתלונן החזיר לו את האופניים ברכב של אחותו. המתלונן עזר לו להעביר את הרכב להילוך דרייב. לדבריו הוא נסע עם הרכב לביתו. לא היה מעורב בתאונה. כשהגיע לביתו מסר את הרכב למישהו, הוא לא יכול להגיד למי. אישר שאין לו רישיון נהיגה ושזו היתה טעות לנהוג. טען שלא נהג ברכב בזמן התאונה. לא רוצה לספר איפה היה בזמן התאונה. היה בסביבת התאונה אבל לא ברכב. לדבריו היו שני רכבים, הוא ברכב אחד ואדם אחר נהג ברכב של המתלונן ואותו האחר עשה תאונה. הוא לא רוצה למסור את שמו. לדבריו ראה את התאונה. אישר שהיה ברמלה. אישר שחזר הביתה עם ענת. לא רוצה למסור את פרטי האדם שלטענתו נהג ברכב של המתלונן וגם לא את האדם שאיתו הוא היה ברכב הנוסף. לא רוצה לומר מדוע נסעו לרמלה. טוען שלא היה מעורב בתאונה. טען שלא אמר להם בשיחת הטלפון שהוא מעורב בתאונה ושענת משקרת.

27. בתיק הודעתו של המשיב מיום 28.3.19 (מסמך 14), חזר על גרסתו שהמתלונן נתן לו הרכב ואף העביר לו הילוך, חזר על גרסתו שמסר הרכב לאחר שלא רוצה למסור את שמו, טוען שהוא נסע אחריו לא רוצה לספר עם איזה רכב נסע אחריו. בהודעה זו מסר שלא עצר במקום התאונה, ראה תאונה והמשיך ישר, אחר כך עשה פרסה, ירד מהרכב והגיע למקום. לדבריו לא היה מעורב בתאונה. לדבריו נסע עם חבריו לרמלה - היו זקוקים לשני כלי רכב. לא רוצה למסור על כך פרטים. לדבריו נסע רק כקילומטר בתוך אשדוד.

28. בתיק הודעתו של המשיב מיום 31.3.19 (מסמך 18). טוען שמספר הטלפון שמסר המתלונן אינו הטלפון שלו. הכחיש שביקש את קוד הרכב, הכחיש שאמר למתלונן שלא יספר שהוא נהג ושילך להגיש תלונה במשטרה על גניבה.

29. בתיק מזכר של השוטר ביסטרוב (מסמך י"ג) לפיו המשיב אמר לו: "למה אתה עוצר אותי, בגלל שנהגתי בלי רישיון? כולה נסעתי לרמלה להביא למניאק הזה את הסמים..." (המניאק הכוונה למתלונן).

לסיכום:

30. באשר לעבירת הגניבה:
בתיק ראיות לכאורה מספיקות לכך שהמשיב לקח את רכבו של המתלון ללא רשותו. הראיות מבוססות על הודעתו של המתלון.
בין השניים היכרות מוקדמת: המתלון הוא גיסו של המשיב; אחיה של בת הזוג של אחיו של המשיב. המפגש בין השניים נערך לבקשתו של המשיב, אלא שהנ"ל לכאורה ניצל את ההזדמנות ונטל את רכבו של המתלון ללא רשותו. קיימות ראיות לכאוריות בעצמה גבוהה לכך שהשימוש ברכב נעשה ללא רשותו של המתלון.
אני סבורה כי אין ראיות לכאורה מספיקות ביחס לכוונת המשיב לשלול את הרכב מהמתלון "שלילת קבע".
לא מצאתי להידרש לשאלה אם הראיות הלכאוריות הקיימות מתאימות לסעיף 413ג רישא או סיפא, קרי האם הנסיבות שבפני מלמדות על כוונה לנטוש את הרכב במקום ממנו נלקח או במקום אחר.
מחד, הרכב ננטש במקום אחר, מאידך הרכב ננטש לאחר תאונה, ולאחר שהמשיב ביקש מהמתלון את הקוד, והמתלון סירב, המשיב אף עדכן את המתלון בדבר מקום הימצא הרכב, דבר שיכול להתיישב עם כוונה להשיב את הרכב.
עניין זה דינו להתברר בתיק העיקרי.
31. באשר לעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח: הראיות בתיק הן בעוצמה גבוהה מאוד. הן מבוססות על הודעתו של המתלון, הודעותיו של המשיב ואף על דבריו של המשיב בבית המשפט. בתיק מסמך ממשד הרישוי המלמד על העדר רישיון נהיגה.
32. באשר לגרימת תאונת הדרכים: בתיק ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה מאוד לכך שרכב השברולט היה מעורב בתאונה. כאמור - הרכב ננטש בזירת התאונה לאחר התרחשותה.
בתיק ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה לכך שהמשיב הוא שנהג ברכב בזמן התאונה.
הגם שהמשיב לא זוהה על ידי הנהג המעורב במסדר זיהוי התמונות, בתיק הודעותיו של המתלון ואחותו כי המשיב בשיחת טלפון מסר להם שהיה מעורב בתאונה. המשיב נאסף מזירת התאונה על ידי אחותו של המתלון. המשיב מאשר שהיה ברמלה (המקום בו התרחשה התאונה). המשיב בהודעותיו מוסר גרסה שעל פניה מעלה תמיהות. לגרסתו מיד אחר שנטל את רכבו של המתלון, מסר את הרכב לאחר, והוא עצמו נסע עם אדם נוסף ברכב נוסף מאחורי רכבו של המתלון הנהוג בידי אחר. המשיב סירב למסור כל פרט מזהה אודות האחר שנהג ברכב המתלון והאחר שעימו הוא עצמו נסע.
33. באשר לעבירות התעבורה הנוספות: גרימת תאונת דרכים שתוצאתה נזק וחבלה, אי מסירת פרטים, נהיגה בקלות ראש, אלו נלמדות מהודעותיהם של הנהג המעורב ואשתו, מהתעודות הרפואיות שבתיק, מדוחות השוטרים שהגיעו למקום. בתיק ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה לעבירות אלו.
באשר לעבירה של אי שמירת רווח, אין ראיות לעבירה זו, שכן התקנה שעניינה שמירת רווח, עוסקת במרחק שעל הנהג לשמור מהרכב שנע לפניו. מרחק שיאפשר עצירה בטוחה. בתאונה בתיק זה רכבו של הנהג המעורב לא היה כלל בתנועה, אלא בעצירה מוחלטת לפני הכניסה לצומת, כך שהתאונה לכאורה לא נגרמה בשל אי שמירת רווח אלא לכל הפחות בשל נהיגה רשלנית.

עילת מעצר

34. קיימת עילת מעצר, בשל קיומו של יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחון הציבור ובעיקר את ביטחון ציבור

המשתמשים בדרך.

35. המסוכנות אינה מבוססת בעיקרה על עבירת הרכוש, קרי השימוש ברכב ללא רשות המתלונן, אלא על הסיכון למשתמשים בדרך, סיכון הנובע מנהיגותו של המשיב ברכב שאינו יודע לתפעלו, כפי שעולה מהודעותיו, כשהוא מעולם לא הוכשר לנהיגה, כשהוא לכאורה "מסטול" או "מסומם" כפי שעולה מהתרשמותו של הנהג המעורב ומהתרשמותה של אחותו של המתלונן. (המשיב עצמו טען כי נסע לרמלה כדי להשיג קריסטל). כאמור הסיכון שיצר המשיב בנהיגתו התממש, עת התנגש עם רכבו, חזית אחור ברכב המתלונן אשר עמד בכניסה לצומת בשל האור האדום שדלק בכיוון נסיעתו. המשיב אף עזב את המקום לאחר שמסר פרטים כוזבים לנפגעי התאונה ומבלי שהושיט להם עזרה.

36. המסוכנות אף נלמדת מעברו של המשיב.

למשיב 22 הרשעות קודמות, בריבוי עבירות רכוש, סמים, אלימות, שבל"ר והפרת הוראה חוקית. המשיב ריצה עונשים מאסר רבים בעברו: 36 ח' 2.5 ח' 3 שנים, 1 ח', 8 ח' 9 ח', 7 ח', 6 ח', 14 ח', 4 ח'. למשיב, על אף היותו בלתי מורשה לנהיגה, הרשעות גם בעבירות הכרוכות בנהיגת רכב: נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, תחת השפעת אלכוהול/סמים, נהיגה בקלות ראש.

תלוי ועומד כנגד המשיב מאסר מותנה בן 4 חודשים בגין כל עבירת רכוש (גם עבירת שבל"ר שהינה עבירת רכוש מפעילה את התנאי).

37. עברו המכביד, מאסרים שריצה והתנאי שתלוי ועומד, לא היה בהם כדי להרתיעו. כל אלו מלמדים על מסוכנותו.

38. המסוכנות מתעצמת על רקע האינדיקציות שעולות מתיק החקירה למעורבות של סמים בפרשה.

39. אומנם קיימת עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי סעיף 21 (ב) לחוק ביהמ"ש מחוייב לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה.

40. זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג. כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל, כך למשל בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל.

41. על כן, מצאתי הצדקה בעניינו של המשיב לבחון קיומה של חלופה שיהיה בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

ניתנה היום, ט ניסן תשע"ח 14.4.19 במעמד הצדדים.